

НИЗ СВЕТОТО ПИСМО со ДР. Џ. ВЕРНОН МЕКГИ

КНИГА: Излез

БИБЛИСКИ СТИХ: Излез 8:6—9:7

ПРОГРАМА: #4112

Денес ќе продолжимо со обработка на глава 8 од старозаветната книга Излез. Во овој дел од книгата се запишани дел од казните кои Бог ги прати во Египет, преку кои Тој им се спротивстави на т.н. богови кои Египќаните ги обожуваа. Според некои пресметки, во тоа време народот обожувал околу 3,000 различни богови.

Првата казна беше претворањето на реката Нил во крв. Втората казна беа жабите кои до толку многу надојдоа во Египет што ги имаше во секоја соба од домовите на луѓето. И другите казни ќе бидат поврзани со животни и инсекти, а причината за тоа е фактот што Египќаните обожуваа богови кои беа претставувани во форма на животни и инсекти. Бог сакаше да им покаже дека животните се под Негова контрола, а не под контрола на некои т.н. богови.

КАЗНА СО ЖАБИ

Како што спомнав предмалку, втората казна врз Египќаните беше поврзана со жабите кои ги имаше во голем број низ целата земја. Религијата посветена на божицата Хека покрај другото подразбирала особена почит кон жабите, бидејќи Хека била претставена како божица која имала глава од жаба. Не само тоа, туку и богот Хапи на некои места бил насликан на таков начин што од неговата уста излегувала жаба. За него се верувало дека е богот на Нил - оној кој правел земјата да биде плодна. Сето ова ни кажува колку била тесна поврзаноста помеѓу богот на Нил и Хека, која пак била една од најстарите божици. За неа се верувало дека била божица на човечката плодност и заштитник на бабиците.

Во Египет жабите биле особено присутни по коритото на реката Нил, но кога се случи оваа казна, нив ги имаше во секој дом. Со оглед на тоа што беа сметани за свети животни, луѓето не сакаа да ги убијат. Секој ден кога се будеа, Египќаните имаа жаби во креветот, тоалетот, дневната соба, кујната, дворот и сл. Во денешен контекст дури и тоа да се случеше, ќе знаевме како да се справиме со жабите. Но, Египќаните не се осудуваа да убијат ниту една жаба бидејќи тоа би подразбирало побуна против божицата Хека. Како што можете да претпоставите, народот имаше доста сериозен проблем.

Она што се случи потоа е уште поинтересно. Кога фараонот виде колку е сериозна ситуацијата, тој вети дека ќе го пушти народот на слобода. Стихови 6 и 7:

И рече: „Утре.“ А Мојсеј рече: „Нека биде како што рече ти, за да познаеш дека нема друг како Господ, нашиот Бог. Ќе отидат жабите од тебе, од куќите твои, од слугите твои и од народот твој; само во реката ќе останат.“ (Излез 8:6-7)

Патем, во стих 3 пишува дека и врачарите од Египет го повторија ова чудо. Тоа јасно ни ја открива силата на сатаната која дејствуваше преку нив.
Стихови 8-11:

Потоа Мојсеј и Арон излегоа откај фараонот. И Мојсеј Му се помоли на Господ за жабите, што Тој ги беше испратил врз фараонот. И Господ направи како што измоли Мојсеј: жабите изгинаа по куќите, по дворовите и по нивите. И ги собраа на купишта, така што земјата засмрде. А кога фараонот виде дека злото помина, му отврдна срцето, и не ги послуша нив, како што беше рекол Господ. (Излез 8:8-11)

Слушнете што се случи потоа. Стихови 12 до 15:

Тогаш Господ му рече на Мојсеј: „Кажи му на Арон: ‚Пружи го стапот свој, и удри по земјата‘ – и ќе се појават мушички по целата земја египетска.“ Така и направија: Арон го пружи со раката стапот свој, и удри по правот на земјата, и се појавија мушички по луѓето и по добитокот; сиот песок на земјата се претвори во мушички, по целата земја египетска. Се обидоа и вражачите со вражањето свое да произведат мушички, но не можеа. И имаше мушички по луѓето и по добитокот. И му рекоа вражачите на фараонот: „Ова е знак Божји!“ Но срцето на фараонот пак се стврдна, и не ги послуша, како што беше рекол Господ. (Излез 8:12-15)

Мојсеј ни дава уште подетални информации во врска со стврднувањето на срцето на фараонот. Како што спомнав во една од претходните епизоди, Бог само го извлече на површина тоа што веќе се наоѓаше во неговото срце. Сè што се случи служеше за Бог да покаже дека срцето на фараонот е грешно и тврдо. Покрај сè што виде, тој сепак не се покаја.

КАЗНА СО БУБАЧКИ

Стихови 16-19:

И Господ му рече на Мојсеј: „Стани утре рано и појди кај фараонот. Тогаш тој ќе излезе кај реката, а ти кажи му: ‚Вака вели Господ: пушти го народот Мој, да Ми изврши служба.‘ А ако не

сакаш да го пуштиш народот Мој, еве, Јас ќе пуштам врз тебе и врз слугите твои, и врз народот твој и во домовите твои бубачки, и ќе се исполнат со бубачки куќите египетски, и земјата на која стојат. А во оној ден ќе ја одделам земјата Гесем, каде што живее Мојот народ, и таму нема да има бубачки, за да познаеш дека Јас сум Господ на земјата. И ќе направам разлика меѓу народот Мој и народот твој. Утре ќе го има тој знак.“ (Излез 8:16-19)

Сè до овој момент, врачарите од Египет можеа да го повторат секое чудо, но ова со бубачките не можеа. Некои од вас можеби се прашуваат како воопшто можеа да ги повторат претходните чуда. Дали врачарите навистина имаа некаква моќ? Дали правеа некакви трикови поради кои само навидум изгледаше дека ги повторуваа чудата? Според мене, едноставниот одговор е дека силата на сатаната дејствуваше преку нив, но силата на сатаната е ограничена и затоа не можеа да ги повторат сите чуда.

Обрнете внимание на казната за која читавме предмалку: бубачките со кои се наполнија домовите на Египќаните. Оваа казна е директен напад на уште еден од боговите кои се обожуваа во Египет: Геб, кој важел за Бог на земјата. Покрај другото, народот во Египет веруваше дека Геб давал извештај пред Осирис за својата работа, особено за жетвата. Што значи дека ако има наезда од бубачки и жетвата е уништена, богот Геб би се покажал како бессилен.

Бог му вети на фараонот дека доколку не ги пушти Израелците да одат во пустината, Тој ќе прати толку многу бубачки, што целата земја ќе биде покриена со нив. Се разбира, тоа не значи дека секој сантиметар од земјата ќе биде целосно покриена, туку дека во целата земја ќе има многу поголем број на бубачки од вообичаено. Само да ве потсетам дека фараонот можеше да ги избегне сите овие казни, доколку беше послушен на Божјите зборови дадени преку Мојсеј.

Ова беше едно од чудата кои врачарите од Египет не можеа да ги повторат. Тие луѓе дејствуваа преку силата на сатаната која беше во нив. Но, колку и да е силен, сатаната не можеше да го повтори ова чудо.

Мојсеј му даде шанса на фараонот да се поправи, но како што ќе видите од следните неколку стихови, фараонот не ја прифати таа прилика. Во нивната интеракција гледаме една вистина која е поврзана со секој човек денес. Бог на сите луѓе им праќа некој кој ќе им го каже Неговиот збор, но на нив останува дали ќе го прифатат тоа, или ќе продолжат да живеат по свое.

Ќе продолжиме со читање; стихови 20-23.

И направи Господ така: и се појавија многу бубачки во куќата фараонова, во куќите на слугите негови и во целата земја

египетска; земјата настрада од бубачките. Фараонот ги повика Мојсеј и Арон, и им рече: „Отидете, принесете Му жртва на вашиот Бог во оваа земја!“ Но Мојсеј рече: „Не е можно така да биде, зашто принесувањето жртва на Господ, нашиот Бог, е нечисто за Египќаните; ако ние принесеме нечиста за Египќаните жртва пред нивните очи, нема ли тие да нè убијат со камења? Три дена пат ќе одиме во пустината, за да Му принесеме жртва на Господ, нашиот Бог, како што Тој ќе нѝ каже.“ (Излез 8:20-23)

Според тоа како го сфаќам текстот, казните кои досега се случија во Египет, ја зафатија целата земја, вклучувајќи ја и земјата Гесем. Претпоставувам дека голем дел од Египќаните му велеле на фараонот: „Како што можеш да видиш, овие казни ја зафаќаат целата земја, вклучувајќи го и местото каде што живеат Израелците. Така што, овие непогоди не доаѓаат од Бог. Или има природно објаснување за нив, или ова е дело на боговите кои ние ги обожуваме.“ Но, преку казната со бубачките, Бог прави јасна разлика помеѓу Египќаните и Израелците. Отсега натаму, сите останати казни ќе се случуваат само во областите населени со Египќани. Бог сакаше да им пренесе јасна порака на фараонот и на Египќаните.

Казната со мушичките беше дадена против народот и со тоа Бог им покажа дека боговите на кои им се поклонуваат, а се задолжени за грижа на земјата, се немоќни. Казната со бубачките е исто така еден вид на војна против египетските богови, особено затоа што бубачките биле важни во религијата посветена на богот на сонцето - Ра, но и на божицата Кефри, која е насликана со глава од бубачка. Преку секоја од казните, Бог му објавува војна на еден или повеќе од египетските богови. Пораката е јасна: постои само еден вистинит и семоќен Господ, и сите останати се измислени идоли. Навистина е штета што Египќаните не ја сфатија таа порака и без разлика на тоа што се соочија со Божјиот суд, сепак нивните срца, како и на фараонот, останаа стврднати.

После сè што се случи, фараонот дојде до заклучок дека треба да направи некаков компромис со Мојсеј. Слушнете го неговиот предлог. Ќе го прочитам стих 24:

И фараонот рече: „Ќе ве пуштам да Му принесете жртва на Господ, вашиот Бог, во пустината; но не одете подалеку, и помолете се и за мене!“ (Излез 8:24)

Фараонот сакаше да направи компромис. Во стиховите кои ги читавме направи два компромиси: одлучи да го пушти народот, и побара Мојсеј да му се помоли на Господ за него. Стих 25:

А Мојсеј рече: „Еве, јас одам од тебе и ќе Му се помолам на Господ, и бубачките утре ќе исчезнат од тебе и од слугите твои, а

и од народот твој. Но престани, фараоне, да нè мамиш, не пуштајќи го народот да Му принесе жртва на Господ!“ (Излез 8:25)

Ќе се сетите дека барањето на Мојсеј и Арон беше народот да оди во пустината на тридневен патување за да принесат жртва на Бог. Но, фараонот рече: „Во ред, принесете жртва, но тука, не во пустината.“

И отиде Мојсеј од фараонот, и Му се помоли на Господ. И Господ направи како што измоли Мојсеј, и си отидоа бубачките од фараонот, и од слугите негов, и од народот негов; не остана ни една. (Излез 8:26-27)

Сакам да обрнеме внимание на првиот компромис кој фараонот им го предложи на Израелците бидејќи сатаната им го нуди истиот и на христијаните. Денес сатаната им вели на христијаните: „Верувајте си вие во Христос, нема ништо лошо во тоа, но немојте да се трудите да живеете свет живот. Доволно е само да ја исповедате верата, не мора да ја живеете.“ Со други зборови, компромисот е во тоа да се остане ист, и да не се расте во христоликоста.

Тоа што сакам да го знаете во однос на христијанскиот живот е дека ако не растете во светоста и христоликоста, вие не сте вистински христијанин. Вистина е дека спасението се добива само преку вера во смртта и воскресението на Исус Христос, но секој кој ја поседува таа вера ќе покаже соодветни дела. Не можеме да ги раздвоиме верата и однесувањето бидејќи се тесно поврзани. Светоста е суштински дел од христијанскиот живот, што значи дека промената во животот на христијанинот е еден од знаците по кои може да се препознае дали ја поседува спасоносната вера или не. Исклучително е важно да го знаеме ова, бидејќи сатаната ќе стори сè што може за да нè натера на компромис во однос на овие нешта.

Моето лично убедување е дека моментално голем број на цркви прават компромис и сè уште живеат во египетската земја. Дел од христијаните прават толку многу компромиси што не можете да забележите разлика помеѓу нив и луѓето од светот. Самата помисла дека поголемиот дел од луѓето во Македонија се нарекуваат христијани, а сепак кога се на прослави и забави се однесуваат спротивно на христијанските принципи, за мене е шокантна. Многу е мал бројот на оние кои вистински ја живеат верата која ја исповедаат. Повеќето од христијаните во нашата држава се номинални. Таквите прават компромис со верата и го следат советот на фараонот - тие сè уште живеат во Египет. Немаат проблем со тоа што не растат во светоста и што живеат исто како другите. Секој од нас мора да одлучи во која насока ќе се движи. Не можеме истовремено да му угодиме на светот и на Светиот. Вредностите на светот во кој живееме и на Светото Писмо се дијаметрално спротивни, што значи дека само е само прашање на време кога ќе се најдеме во ситуација во која ќе одлучиме дали ќе му бидеме послушни на Бог или на светот.

Мојсеј не беше подготвен да го прифати овој компромис, и повторно побара народот да оди во пустината.

**Но пак се ожесточи срцето фараоново, и пак не го пушти народот.
(Излез 8:28)**

Оваа ситуација е малку поинаква од претходната. Фараонот им рече да не одат далеку, но и да се помолат за него. Како што спомнав претходно, тој им понуди компромис на Израелците. Истото го прави сатаната и со нас. Искушението за црквите денес е да ги прифатат вредностите на светот во кој живееме, и за жал некои го прават тоа. Сето тоа дава такви резултати што во некои цркви богослужбите изгледаат како забави или како некои настани од секуларен карактер. Прашањето е: во што се разликуваат црковните собири од световните? Речиси се исти - нема некоја значителна разлика меѓу нив. Сето тоа е резултат на влијанието на светот, но и на компромисот кој христијаните го имаат прифатено. Израелците под водство на Мојсеј беа во исто искушение.

Секоја црква која ги прифаќа стандардите и вредностите на светот е црква која се има откажано од Божјите принципи и вистини. Не смееме да му дозволиме на фараонот да ни кажува каде и како да го обожуваме Бог.

ГЛАВА 9

Со тоа доаѓаме до глава 9 од книгата Излез, во која се запишани уште неколку казни кои му се случија на египетскиот народ. Првата беше врз нивниот добиток.

КАЗНА ВРЗ ДОБИТОКОТ НА ЕГИПЌАНИТЕ

Тогаш Господ му рече на Мојсеј: „Појди кај фараонот и кажи му: ‚Вака вели Господ, Бог на Евреите: пушти го народот Мој, за да ми изврши служба.‘ Зашто, ако не го пуштиш, па и понатаму го задржуваш, еве, раката Господова ќе дојде врз добитокот твој во полето, врз коњите, врз магарињата, врз камилите, врз говедата и врз ситниот добиток и многу голем помор ќе настане. И ќе го подели Господ израелскиот од египетскиот добиток; и од сиот добиток на синовите израелски нема ништо да загине.“ И определи Господ време, велејќи: „Утре ќе го направи тоа Господ во оваа земја.“ И го изврши тоа Господ утредента, и сиот добиток египетски пцовиса; а од добитокот на синовите израелски ништо не загина. И виде фараонот дека од добитокот израелски не беше загинато ниту едно грло. Но фараоновото срце одново се ожесточи, и тој пак не го пушти народот. (Излез 9:1-7)

Можеби ќе помислите дека после сè што се случи, фараонот ќе попусти и ќе го пушти народот, бидејќи повеќе од очигледно е дека Бог е зад сè што се случува и дека никој не може да Му се спротивстави. Во тоа време Египќаните го обожувале и богот Апис, кој бил претставен како црн бик. Самото тоа што Бог направи добитокот да биде болен, а потоа и да умре, значеше дека Тој е вистинскиот Бог, а не Апис. Замислете ситуација во која Египќаните обожуваат болни крави и бикови. Малку е чудно зарем не? Според мене тоа е смешно, и верувам дека во овој дел од Библијата има и малку хумор. Во сè што се случуваше, Бог го судеше фараонот, но и народот кој практикуваше идолопоклонство. Но, тоа не се однесува само за Египќаните во времето на Мојсеј. Секој кој практикува идолопоклонство ќе се соочи со последиците од тој грев. Затоа, треба да бидеме многу внимателни.

Следниот пат ќе продолжиме со обработка на глава 9 од книгата Излез. Се надевам дека повторно ќе ни се придружите. Дотогаш, Бог нека ве благослови!